

[Skatteministeren]

gen, som ligger i, at proportionalstrækket bliver længst muligt, og at færrest muligt derfor bliver ramt af 6 pct.-skatten. Når dertil kommer, at der i de senere år er sket en utilsigtet stigning i antallet af 6 pct.-skatteydere, er det ekstra velbegrunder, og jeg noterede da også hr. Stavads udsagn om, at det aldrig har været Socialdemokratiets hensigt, at så mange skulle omfattes af 6 pct.-skatten.

Hr. Kofod-Svendsen har også ret i, og det er den anden gode grund til at fremsætte dette forslag, at netop på dette indkomstområde oplever vi en hel del uheldige samspil mellem skatelovgivning og sociallovgivning, og det taler yderligere for at anvende provenuet på at forlænge proportionalstrækket.

Hr. Stavad spørger: Har regeringen overhovedet penge? Hvor kommer pengene fra? Jeg må indrømme, at jeg på sin vis er noget overrasket over, at hr. Stavad spørger med den styrke under førstebehandlingen. Men lad mig nøjes med her at sige – og det er også et svar til hr. Svend Heiselberg – at hvis den udvikling, vi har set i de senere år, fortsætter, så der også næste år bliver en stigning i antallet af 6 pct.-skatteydere, ville vi opleve et utilsigtet merprovenu, og det er et sådant utilsigtet merprovenu, der tilbageleveres til skatteyderne gennem dette lovfor-
slag.

Derfor er det altså regeringens samlede opfattelse, at der er samfundsøkonomisk baggrund for at fremsætte dette forslag, som desuden indebærer en hensigtsmæssig ændring af skattesystemets måde at fungere på.

På den baggrund siger jeg endnu en gang tak for den positive modtagelse, forslaget har fået.

Glistrup (FP):

I al begejstringen over skatteministerens geniale columbusæg skal vi gerne have fat i, hvilke kendsgerninger det er, vi diskuterer, og skatteministeren diskuterede ud fra, at dette særlig ville være til gavn for dem, der lå omkring de 150.000 kr. På det niveau var der efter skatteministerens opfattelse særlig mange samspilsproblemer. Man kan diskutere, om de er særlig slemme dér.

Sandheden er, at dette forslag kun med fuld virkning gavner de mennesker, der har en skattepligtig indkomst på over 159.200 kr. i 1992 og 155.100 kr. i 1991, men så gavner det også helt op, selv om de har 15 mio. kr. i indkomst. Der er

fuld virkning for alle dem, der ligger over det niveau. Det er ikke således, at det specielt gavner dem, der ligger omkring de 150.000 kr.

Skatteministeren siger, at det er en forenkling. Det er et udtryk, skatteministeren elsker, og vi skal ved næste sag på dagsordenen diskutere hans forenklinger.

Situationen er den, at der ikke er nogen som helst forenkling i, at de overskydende 300 kr. på toppen ikke mere beskattes med denne 6 pct.-skat. Der er ikke en eneste borger, der finder ud af, om man beregner det på den ene eller anden måde, og edb-maskinerne kan godt klare den opgave med de 6 pct.

Skatteministeren hævder, at der er tale om en utilsigtet stigning i antallet af mennesker, der tjener omkring disse beløb. Det er da en meget interessant argumentation. Når der er tale om de såkaldt utilsigtede stigninger i antallet af folkepensionister f.eks., reagerer man lige modsat og siger: Når der er blevet så mange i den gruppe, skal de i allerhøjeste grad have reguleret deres ting nedad, for der er så mange til i givet fald at dele det. Derfor er det så som så med de utilsigtede stigninger.

Der er en bestemt pristalsreguleringsmekanisme i lovgivningen, og den er fulgt, således at det for den enkelte er spørgsmålet om, hvor han ligger i forhold til den almindelige mekanisme, der gælder alle steder i lovgivningen, hvad enten det er afskrivningsregler, den almindelige bundgrænse eller det er 12 pct.-skattens grænse. Så piller man lige præcis en enkelt ud af de 43 skattegrænser, som ellers bliver reguleret.

Skatteministeren pyntede sig med lånte fjer, da han med lav bisætningsstemme sagde, at halvdelen af det, han talte om, var noget, der allerede fulgte af de almindelige reguleringer, som ikke har en disse med det lovfor-
slag, vi her behandler, at gøre.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Den kendsgerning, som hr. Glistrup ikke kan se væk fra, er, at dette forslag vil indebære, at 140.000 færre skatteydere end ellers i 1991 vil blive ramt af 6 pct.-skatten. Det betyder for disse 140.000 skatteyders vedkommende, at de af en ekstra tjent indkomst skal betale 6 pct. mindre. Det er en kendsgerning, der spiller en betydelig rolle, når man skal se på samspillet mellem skattesystem og socialsystem.